

15

OSCA

la revista

IES "Sant Vicent"

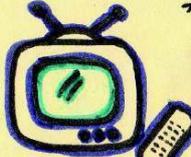
ca s c i a

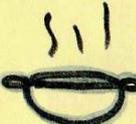
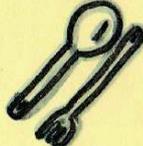
LA TEUA REVISTA!!

Desde el 2004
treballem sense
parar per a
poder mostrar-te
els millors...

Horòscops Endevinalles

 Acudits Curiositats Còmics

Passatemps Notícies

 Receptes de cuina

... i molt més!

2 Fullet informatiu

3 Editorial

3 150 aniversari de la teoria de la seleció natural de Darwin: Marcos Rodríguez.

5 Documents històrics: Cristina Pliego.

7 200 anys d'independència: Ricard Carbonell

9 De Viatge: Budapest: Javier Franco.

10 Viatge a Barcelona: Olga Carratalà, Andrea Fuentes i Ester Jiménez.

12 Mort i tortura, ni art, ni cultura: Antoni Castro.

13 Lluís Segura. Entrevista: Marina Fernández i Joan Quirant.

16 Intercanvi amb Polònia.

21 Enric Valor

23 El Tatuatge: Laia Cortina.

24 La flor dels desitjos: Aurora Bonet.

25 Gemma Pasqual. Entrevista.

27 Miguel Hernández

29 Diada Cultural.

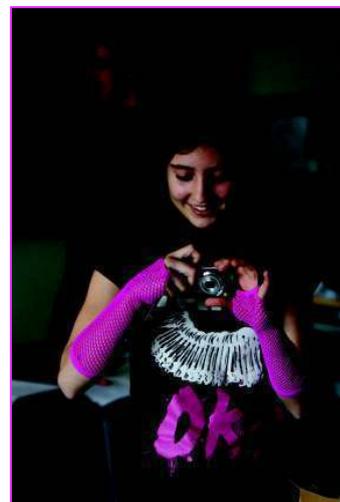

33 Projecte Entorn

34 Ryan Callefus. Entrevista: Irene, Nerea i Marien.

35 Cracs.

37 Asclamàgic.

39 Acudits

41 Cuina.

44 Horòscop: Andrea Martínez.

46 Còmic: Miguel Lozano.

50 Fullet informatiu.

Circumstàncies

Hem de començar aquesta editorial recordant Miguel Delibes, un vallisoletà universal que just en el moment en que començàvem a escriure aquestes línies ens ha deixat. Un vallisoletà de qui segurament tots recordarem alguna de les seues obres: *cinco horas con Mario*, *Los santos inocentes*, *El hereje*, *El principe destronado...*-bé perquè l'hem llegida, bé perquè l'hagem vista en el cinema. Un vallisoleta amant de la paraula, com també ho foren Miguel Hernández i Enric Valor, a qui dediquem unes ratlles per tal de recordar-los.

Del primer enguany se celebra el centenari del seu naixement i també tots hem llegit o escoltat, gràcies a Serrat, bona part de la seua obra. Molts seran els actes que al llarg de la geografia el recordaran. Des d'aquestes pàgines ens hem volgut sumar a aquesta efemèrides

Del segon se celebra el desé aniversari de la seua mort, i possiblement siguen molt pocs els actes que es dediquen a recordar la seua labor i molt pocs els que hagen llegit alguna novel·la seua, o escoltat alguna de les rondalles que va replegar en aquestes terres i va literaturitzar amb el català de la Foia de Castalla. I és aquesta llengua la que ell ens ensenyà a emprar i a estimar des del seu doble vessant de gramàtic i escriptor. Per tot això també ens hem volgut sumar a aquesta efemèrides.

Marcos Rodríguez- 1r Batx.

150 aniversari de la teoria de la selecció natural de Darwin i Wallace

Fa 150 anys que es va presentar al món la teoria de la selecció natural de Charles Darwin i Alfred Russel Wallace. Els encarregats de donar a conèixer la innovadora teoria van ser dos amics de Darwin, Charles Lyell i el botànic Joseph Hooker. El tema de la seva conferència, que en un principi va passar sense pena ni glòria, ha donat lloc a una nova forma d'entendre l'evolució. Encara hui genera controvèrsia i rebuig entre els defensors del creacionisme o el cridat disseny intel·ligent, que continuen defenent la mà d'un ser superior. Es va presentar en un acte gris en la societat Linneana de Londres al que no van comparèixer ni Darwin ni Wallace.

Charles Darwin feia ja 20 anys que havia concebut la seua teoria de la selecció natural, i inclús la l'havia expressada amb vaguetat en alguns assajos, però el llibre no veia la llum. Alguns diuen que el va retardar "per no ferir a la seua dona Emma, que era molt religiosa", altres diuen que no hi tenia pressa.

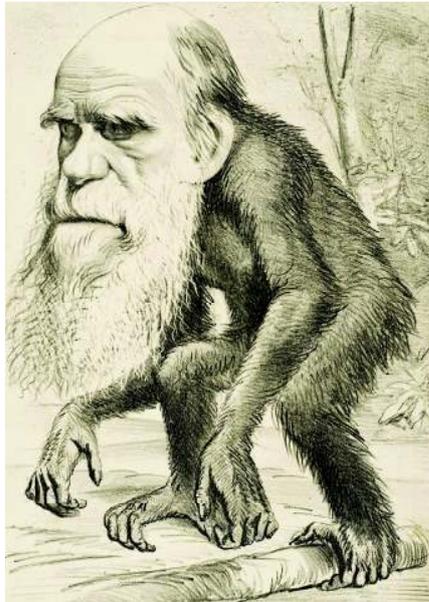
Tot es va precipitar perquè Wallace, que caminava per les Molucas, en ple atac de malària, va començar a escriure les seues idees sobre l'origen de les espècies i li les va enviar a Darwin per a que les publicara en alguna revista científica si mereixia la pena. Darwin es va sorprendre quan va comprovar que les seues idees coincidien.

Un any més tard, el 1859, Darwin va publicar la seua famosa obra "L'origen de les espècies", que ha suposat una de les majors revolucions científiques en les ciències de la

vida com són la biologia, l'ecologia o la paleontologia.

La teoria de l'evolució de Darwin i Wallace es basa en quatre principis bàsics:

- L'existència d'un ancestre comú, totes les formes de vida han sorgit a partir d'uns pocs ancestres.
- El procés evolutiu és gradual, és a dir, no té lloc en una o poques generacions, això implica que l'edat del propi planeta devia ser molt major del que es creia que devia tindre.
- El procés d'evolució no es produeix en tots els organismes a la mateixa volta, sinó solament en determinats organismes o poblacions més o menys aïllades.
- Els principis bàsics anteriors implica la selecció natural. Les característiques que aleatòriament adquireixen determinats organismes són posades a prova per la pròpia naturalesa, i fa que front als demás individus de la població tingueren major o menor possibilitat de supervivència. Solament així les modificacions evolutives són filtrades i transmeses a les següents generacions.

Thomas Woodrow Wilson

President dels Estats Units

Per Cristina Pliego

El personatge entrevistat és Thomas Woodrow Wilson (1856-1924), nascut el 28 de desembre de 1856 als Estats Units. Va morir el 3 de febrer en 1924 a Washington, Estats Units (amb 67 anys d'edat).

Va pertànyer al Partit Demòcrata, i va ser advocat.

Pertanyia a la religió presbiteriana.

ENTREVISTA A THOMAS WOODROW WILSON EN 1918.

1. Des de quan és vostè president dels Estats Units?

-Sóc president dels Estats Units des de 1913. En primer lloc vaig ser elegit Governador de Nova Jersey pel Partit Demòcrata, càrrec que vaig desenvolupar fins a 1913. En 1912 vaig aconseguir guanyar la nominació pel Partit Demòcrata en les eleccions presidencials de 1913. Aleshores les vaig guanyar i em vaig convertir en el 28é President dels Estats Units.

Thomas W. Wilson

2. Què és el primer que va fer quan va agafar la presidència ?

-Una de les primeres coses que vaig fer va ser debatre sobre la llei de duanes al Congrés dels Estats Units. També vaig impulsar el sufragi universal directe per l'elecció dels senadors. A més el 10 d'Octubre d' eixe mateix any vaig fer que es pararen les obres d'excavació del Canal de Panamà.

També vaig realitzar polítiques socials, com l'establiment de les huit hores de treball així com el Servei Nacional de Parcs Nacionals, vaig afavorir la inserció de la minoria jueva en la vida política amb la designació del primer magistrat d'origen jueu.

3. Quina és l'última cosa que ha fet recentment que vostè destacaria?

-Una de les últimes coses que he fet va ser l'any passat (1917), que vaig instaurar el servei militar obligatori, un servei que no hi havia tingut aquest país des de la Guerra de Successió. També vaig prohibir la venda de fabricació, de transport i d' alcohol, fent l'anomenada "Llei seca".

4. Per què ha estat imparcial des de fa un any a la Primera Guerra Mundial ?

-Perquè les demandes de guerra dels països bel·ligerants convertiren els Estats Units en el principal proveïdor dels aliats.

5. Per què ara ha decidit entrar en el conflicte?

-Perquè el conflicte està en un punt en el qual és necessari donar una resolució. Hi ha moltes persones mortes, unes altres tenen fam, i altres no tenen ni una casa on viure amb els seus familiars.

L'economia mundial no es troba bé del tot i és necessari que hi haja una pau mundial per a viure.

6. Com espera solucionar el conflicte a curt termini, és a dir, que va a fer Estats Units per a restablir la pau?

-El meu govern va establir contacte amb les parts implicades en el conflicte. Ens vam reunir amb els mandatari dels països que ara estan en conflicte i no hem arribat a cap acord. Per aquest motiu no vam tindre més remei que acudir a la força i entrar en guerra. A curt termini la solució seria guanyar la guerra i establir l'ordre i la pau mundial.

7. Què va exposar el gener d'aquest any al Congrés dels Estats Units?

-Vaig exposar els "Catorze punts" per a regir una pau justa i duradora. Aquests punts van ser exposats amb els objectius següents:

- La supressió de la diplomàcia secreta, a la qual es va atribuir el desencadenament de la guerra.
- La llibertat de navegació i de comerç internacional.
- La reducció d'armaments.
- El desmembrament dels vells imperis i el reconeixement del dret a la independència a les minories ètniques i lingüístiques dels pobles que formaven aquests imperis.
- La creació d'una Societat de Nacions, basada en la igualtat entre els estats al marge de la seua potència, per a arbitrar les relacions internacionals i garantir la seguretat i la integritat territorial de les nacions, així com la impossibilitat de noves guerres.

8. Què volen els aliats europeus?

-Ara mateix els principis que t'he dit abans no estan sent respectats, ja que els aliats estan més preocupats per defensar els interessos propis que no per aconseguir una pau justa.

El que passa és que en França, que està sent la més perjudicada per la destrucció causada pel conflicte, exigia que Alemanya havia de pagar les reparacions de guerra i fins i tot ser desarmada i aquesta pretensió francesa s'oposen les posicions més conciliadors del britànics i nord-americans.

9. Sap què passarà en un futur relacionat amb aquest tema?

-Encara no se sap res, solament que l'any que ve s'ha convocat una conferència de Pau en París, on se suposa que s'elaboraran els cinc tractats que estipulen les condicions de pau i les noves fronteres entre els vencedors i vençuts.

WASHINGTON, 1918

200 anys d'independència

Ricard Carbonell Garzón - 1r Batx. A

A

l'any 1808, Espanya posseïa colònies a Amèrica des de Califòrnia fins al Cap d'Hornos, des de l'Atlàntic fins al Pacífic, i 25 anys després (al 1825) només li restaven les Filipines, Cuba i Puerto Rico, que perdé a favor d'Estats Units al Desastre del 98. A

partir de 1808, després de caure l'aparell administratiu i ideològic per la Guerra del Francès, Espanya no podia resistir els interessos independentistes dels territoris americans, per la qual cosa començaren a clamar per la seua independència.

L'arribada del pensament il·lustrat a Amèrica i el control que Espanya exercia sobre el comerç i l'economia van dur a ofegar l'economia en les colònies sembrant un gran descontentament entre els criolls. Al principi, van optar per no sotmetre's a José Bonaparte i van crear juntes que van assumir el poder i eren fidels a Ferran VII. No obstant això van

aparèixer tensions independentistes que els van dur a no acceptar l'autoritat de la Junta Central i cap a 1810 van començar les revoltes en moltes colònies per a declarar-se independents.

El procés d'independència es pot dividir en dues fases:

-Entre 1808 i 1814, cal destacar la emancipació de la República d'Argentina, primera colònia independitzada, i Paraguai i les insurreccions (excepte en el virregnat del Perú) de les Juntes de govern, organitzades al marge de la metròpoli, que són contestades, quan retorna Ferran VII, amb l'enviament de tropes espanyoles, les quals aconseguen paralitzar temporalment els triomfs americans.

-Entre 1815 i 1824, la resta de les colònies s'independitzaren, excepte Cuba, Filipines i Puerto Rico, assenyalant-se les campanyes militars a gran escala, liderades per militars com José de San Martín, Simón Bolívar, Antonio José Sucre i Agustín de Itúrbide, els quals van dur a terme una sèrie d'ofensives victorioses que en pocs anys van aconseguir d'independitzar gairebé tots els territoris americans. Amb això va finalitzar la presència d'Espanya en l'Amèrica continental, passant a ser una potència de segona fila.

En menys de dues dècades, la monarquia borbònica va perdre totes les seves colònies a l'Amèrica continental.

Anys més tard, Cuba, que fins llavors s'havia mantingut fidel a la metròpoli, va iniciar el camí cap a la seva independència. El primer avís fou a partir de 1868, amb la Guerra dels Deu Anys (1868-1878), que va acabar amb la concessió d'autonomia per part del govern espanyol. L'acció definitiva seria a partir del 1895, amb la Guerra d'Independència. La intervenció dels Estats Units en el conflicte (Guerra hispano-nordamericana de 1898) va comportar la pèrdua de Cuba (a més de Puerto Rico, i també Filipines).

El "desastre del 98" significà la pèrdua definitiva de l'Imperi colonial a Amèrica.

Els nous països americans s'organitzaren com a repúbliques,

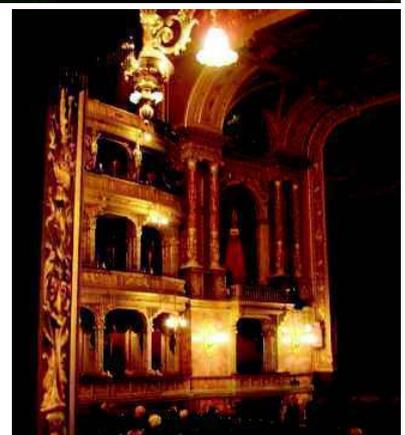
condicionats per la profunda divisió entre les elits criolles i la població indígena. Mentre els criolls, ja amb poder econòmic, també van monopolitzar el poder polític, els indígenes van seguir patint la marginació política, social i econòmica.

Per a l'Estat espanyol, la independència de les colònies va significar la fi definitiva del seu estatus de potència internacional i la pèrdua d'un gran mercat i d'un proveïdor de primeres matèries barates, a més de la desaparició d'una important font d'ingressos fiscals.

Fou un cop terrible, no només perquè Espanya va perdre pes en l'àmbit de la política internacional, sinó per al conjunt de l'economia espanyola. Catalunya, que havia entrat amb força, el segle XVIII, en el mercat americà, en patí les conseqüències, més que cap altre territori de l'Estat.

VISITA BUDAPEST, NO T'HO PENSES!!

Javier Franco - 2n B

BUDAPEST (HONGRIA)

Hongria és un país d'Europa central que forma part de la Unió Europea. La seua capital és Budapest, una ciutat molt interessant per a visitar. Aquesta ciutat es troba dividida en dues parts pel riu Danubi. S'anomenen Buda i Pest.

El primer que crida l'atenció del viatger és la seua impressionant arquitectura. Un dels edificis més representatius que es pot visitar és el Parlament (d'estil neogòtic). També es pot escoltar molt bona música, sobretot si s'escolta en l'Òpera de Budapest. I al museu de les Belles Arts es poden veure quadres de pintors y èpoques anteriors. Un altre lloc on mereix la pena anar són les fonts termals, on es troben les piscines cobertes i les descobertes, a diferents temperatures des de 30°C fins 75°C.

Per últim cal dir que la gastronomia de Budapest és un tant pesada en carbohidrats perquè les temperatures solen ser prou baixes, (però encara així, mereix la pena menjar en quasi tots els restaurants). Definitivament, Budapest és una ciutat per a visitar-la durant més d'una setmana.... ja que val la pena gaudir de la seua cultura.

VIATGE A BARCELONA

No esteu farts de la rutina diària i de l'estrés que causen els exàmens durant tot el curs? Doncs els alumnes de 1r de Batx.B ho estàvem. I això que només estàvem a la tercera setmana del segon trimestre! Volíem trencar, fer un *break*, i vam dir: ei, per què no fem un viatge?

Finalment, després d'insistir i insistir, Conxa Monxo, la professora de valencià, accedí a portar-nos a... BARCELONA! També vingué Carmen Ferrer, professora de tecnologia. I doncs, ja estava tot preparat. Alumnes de batxillerat i 4t d'ESO anàvem a estar des del 25 fins al 27 de febrer a la ciutat comtal.

DIJOUS 25

A les 5 del matí ja estàvem tots preparats a la porta de l'institut. Després d'algunes hores, vam arribar a Barcelona cap a les 12. Anàrem a dinar i per la vesprada vam visitar el Camp Nou! Ens mostraren els vestuaris, el terreny de joc, les grades, el lloc on es posen els comentaristes, el museu i totes les copes. En acabar la visita, anàrem a un gran centre comercial i allí vam sopar.

Terreny de joc del Camp Nou

DIVENDRES 26

Després de desdejunar agafàrem l'autobús, que ens va portar pel Passeig de Gràcia per a veure les cases modernistes de Gaudí (la Casa Batlló i La Pedrera) i arribà fins a la Sagrada Família, la famosíssima catedral inacabada de Gaudí. Més tard, ens va portar fins a les Rambles. Allí vam passejar veient els mims, i a continuació, ens vam dirigir cap a la Catedral passant pel Barri Gòtic. Ens deixaren un poc de temps lliure per a comprar, i quedàrem en trobar-nos al Hard Rock, situat a la plaça de Catalunya.

Tots a la porta del Hard Rock

Després de dinar a l'hotel, tornarem a agafar l'autobús per a anar al Parc Güell. Primer vam anar a la terrassa envoltada per bancs de trencadís, des d'on hi ha unes vistes precioses de Barcelona. Després baixarem a la Sala de les cent columnes, on al sostre hi havia figures amb trencadís. Per a acabar, ens férem l'emblemàtica foto amb la sargantana a l'entrada del parc.

Foto amb la sargantana del Parc Güell

Des del Parc Güell anarem a Montjuïc, on vam veure un espectacle de llum i música a la gran font, que ens va deixar bocabadats. Ja era de nit, i tots estàvem molt cansats, així que sopàrem pels voltants de l'hotel.

DISSABTE 27

Desdejunarem a l'hotel i férem les maletes per a guardar-les a l'autobús. Pel matí vam anar al Museu d'Història de Catalunya, que es troba al port de la ciutat. Allí vam veure molts objectes relatius a la història de la comunitat des de la prehistòria fins a l'època actual. Quan acabarem vam anar al centre comercial Maremagnum, molt prop del museu. Allí ens deixaren temps lliure per a dinar i per fer les últimes compres. A les 4, agafarem l'autobús per última vegada per a tornar a Sant Vicent.

Tots els alumnes al Parc Güell

Fet per: Olga Carratalá, Andrea Fuentes i Ester Jiménez (1r batx B).

opinió

MORT I TORTURA, NI ART, NI CULTURA

Antonio Castro Carbonell 1r Batx. A

La festa nacional per excel·lència, el símbol d'Espanya, la nostra marca d'identitat, esteu satisfets?

Personalment NO, definitivament ha d'abolir-se aquest fet digne de les èpoques més vergonyoses de la nostra història, l'enderrocament d'aquesta penosa tradició (que està abocada a l'extinció) suposaria una gran passa endavant per la verdadera cultura del nostre país, la cultura de la qual els ciutadans espanyols podem presumir de veritat, com poden ser el nostres científics així com els nostres famosos escriptors, que van marcar un referent en la literatura mundial.

Els "individus" (ja que no puc considerar persones a gent així) que disfruten veient como maltracten a un animal públicament, és que no tenen altre tipus de passatemp amb els quals divertir-se en el seu temps lliure? Aquestos "amics i defensors de la crueltat" tan retrògrads i camuflats amb el nom de "taurins" es van deixar el civisme molt enrere, espere que hi haja un camí de tornada.

No ho puc creure quan proposen que és la cultura d'Espanya. Des de quan la cultura consisteix en torturar un animal fins a la mort? La intel·ligència se sentiria ofesa. Hi ha qui diu que no totes les vides tenen el mateix preu, però, per damunt d'açò, cap ésser viu ha de tindre un fi social o d'oci per a nosaltres.

On han quedat els nostres valors?

Les continues aberracions que es fan, aconseguen que donem una imatge vergonyosa a la resta del món i que ens vegem com a cavernícoles insocialitzats.

Definitivament, espere que la llei prenga les mesures adequades per a frenar el "sadisme organitzat" i li done l'estocada final.

Sincerament ja no sé qui és més animal, si l'home o el bou...

Diuen que "*Spain is diferent*", i sí que ho és per a les coses bones i per a les roïnes.

“Uns genitals nets, és de les coses mes gustoses que hi ha”

Marina Fernández i Joan Quirant – 2n B

Qui es Lluís Segura? Segurament no el conega molta gent però es el sexòleg i psicòleg del centre de salut de Sant Vicent del Raspeig. Va estudiar a l'Institut de Ciències Sexològiques de Madrid i es especialista en teràpia de parella. Porta en la consulta de sexologia des de 2002, i per a qui vulga anar a consultar-li, hi està tots els dies fins a les tres, excepte els dimarts, que està per la vesprada. Per **Joan Quirant i Marina Fernández.**

-Ve aquí molta gent? Quina edat sol tindre?

Doncs sí, com en qualsevol altre servei sanitari, ve tota la gent que ho necessita o que pensa que ho pot necessitar. Normalment aquest servei se centra molt més en la gent en edats que té parella o experiències sexuals, a partir dels “decillarg” fins als “seixanta-i-pico” o els setanta. Respecte als joves, no solen vindre molts, i els que vénen solc atendre'ls en temes relacionats amb complexos d'inferioritat, dificultats per a seduir, problemes de com trencar amb un nuvi/a...

-Parlant de joves. En els joves entre 14 i 18 anys, quina és la grandària normal del penis? I de les mamelles en el cas de les xiques? El concepte normal del penis no existeix, és un terme estadístic. Però bé, parlant amb eixos termes seria aproximadament uns 15 centímetres. A

partir d'uns 10-12 centímetres ja no es considera problemàtic en el sentit que no es considera molt petit i a partir dels 20-22 centímetres es considera massa gran. El que és realment important de cara a relacions sexuals heterosexuales és la grossor, no la longitud. Perquè tindre-la molt llarga, l'únic que fas és empenyar, més que altra cosa, ja que fa un límit el coll de l'úter i a la dona li molesta. En el cas de les mamelles tampoc hi existeix ninguna normalitat, és una qüestió bàsicament d'estètica cultural. Hi ha zones del món on tindre uns pits grans es valora i a l'inrevés, zones on no es valora tindre'ls grans. Que et cresquen més o menys està relacionat amb diverses coses com la genètica, les hormones, l'alimentació, etc.

A més a més, vosaltres sabreu millor que jo quina talla usa la vostra edat. L'ideal seria que cadascú estiguera a gust amb el que té.

-Es roí masturbar-se?

-Que va a ser roí!

No solament que no és roí sinó que és bo. Ho és per moltes coses: primer perquè et relaxa; segon, aprens a conèixer el teu cos, el ritme, la forma, les maneres que t'agraden de tocar-te, de manera que després en un moment determinat si tens parella li pugues dir: doncs no vages tan ràpid, no pressiones aquí... i tercera et dona gust. L'únic problema que pot tindre és que es convertisca en una obsessió. És a dir, no hi ha un nombre de palles al dia. Evidentment, si qualsevol home es fa cinc palles al dia, com a norma, el problema és que eixa persona només pensa en això.

-La primera relació sexual, en cas de les xiques, es dolorós? Sagnen?

-No és dolorós. A la vagina hi ha uns músculs que són els encarregats que quan estàs pixant i vols parar pressiones el cul i pares. Eixe grup de músculs té a vore amb el mal de la primera vegada, que no és universal. El que passa és que també pot accionar-se involuntàriament per acondicionament. Què vol dir això? Doncs si a mi m'han dit " et farà mal", "vas a sagnar" i coses així, i damunt estàs en un cotxe o estàs pendent dels pares... això vulgues o no, la tensió en eixa zona fa que eixos músculs estiguen pressionant. Damunt si la parella va a la seua perquè nomes intenta ficar-la, surt el dolor, que sol estar associat més amb la contracció pèlvica que amb l'himen. L'himen és imperceptible, no és ninguna barrera perpètua, sinó que està romput. Si l'himen no estiguera romput per on baixaria la regla? Ningú pot saber si eres verge per mirar-te l'himen. Aleshores,

quan apareix la sang? Quan s'hi produeixen petites esquerdes en eixa zona, hi pot haver un petit sagnat, però no espereu que siga com un pot de "quetxup". Quan menys tensió haja, més plaer haurà.

-Xics i xiques, gaudeixen en la primera relació sexual?

-Clar, per a això es fa. Però bé, no li fem una enquesta a totes les primeres relacions sexuals que hi ha. Hi ha alguns que ho passen molt mal, però no pel dolor sinó per la tensió, que pot vindre si ho fas contra la teua voluntat, com les relacions que es fan perquè toca, perquè les meues amigues m'han dit que sóc una estreta... Aleshores, fer les coses així, no porta el relax .

-I quan sols arribar al teu primer orgasme, en la primera relació?

-“Ostres”, en la primera relació, doncs no hi ha dones i homes de 40 i 50 que no han arribat! L'orgasme està relacionat amb la sensació de plaer. És molt subjectiu, a més no penseu que un orgasme és el mateix que ejacular, són dues coses que no tenen perquè anar de la mà. Un home pot tindre un orgasme sense ejacular, i ejacular sense tindre un orgasme, i una dona, bé una dona només pot tindre un orgasme ejaculant i ejacular sense orgasme... no. L'òrgan més important es la pell i el cap.

-Quins jocs preliminars són recomanables fer abans de practicar el sexe?

-A veure, anem a començar pels verbs: besar, xuclar, llepar, mirar, tocar, ballar, rascar, mossegar, parlar... Tot el que tinga a veure amb els cinc sentits. I a més, no li digueu preliminars, sabeu per què? Perquè preliminar implica que després ha d' haver sexe, i no,els jocs poden ser després. O és que si quan hem acabat jo

vull fer-te un massatge no puc, perquè es preliminar? Doncs, per això pense que els jocs no haurien d'anomenar-se així.

-En què consisteix el petting?

-Fa referència bàsicament a un grup de comportaments com carícies, jocs... sense penetració, que solen estar acompanyats de una certa excitació. Històricament el que es deia el "rastregó" en el portal quan et despedies del teu nuvi/a .

-En joves, es millor practicar petting abans de mantindre relacions sexuals?

-És aconsellable que hi haja un grup de conductes molt ampli abans d'anar al que vas, però no sols des del punt de vista de la felicitat personal, sinó tenint en compte el tema de les prevencions de l'embaràs, sida,etc. Hi ha molts comportaments que no són conceptius com: masturbacions amb la teua parella, carícies... que no van a concebre. Es bastant més positiu entendre que puc tindre una sexualitat molt sana sense haver d'exposar-me a situacions de risc.

-Amb el petting pots arribar al orgasme i/o ejacular?

-És clar que sí!, en els xics és més difícil, però en les xiques perfectament. Pel moviment de rastregar-se, que dona un gust de morir-se!

-Ens han dit que el punt G no existeix, que és la pell. És això veritat?

-Quina obsessió amb el punt G! Sí que existeix, té a vore amb un senyor que una vegada va descobrir en la seua consulta de ginecologia que moltes dones es queixaven que es pixaven, o que almenys ho pareixia, quan feien l'amor amb les seues parelles. Aproximadament el 90% del que ejaculen els homes és líquid de la pròstata, però, hi ha algunes dones, que tenen en l'interior com una glàndula pseudoprostàtica i que al ser estimulada,

pot donar la sensació com que et "corres" i tires líquid. No has de sentir-te inferior si no el tens o no el trobes, ja que depèn de la fisiologia de cadascú.

-Els homes disfruten més en les relacions homosexuals?

-Cada home disfrutará com puga. No més ni menys, sinó com saben i com poden. No hi ha un comportament que siga millor o pitjor.

Que ix quan ejaculen les xiques?

-"Aigüeta"(rialles). A vore, seria alguna cosa més extensa, però és un líquid aquós que no té ninguna funció. I és inodor i incolor.

-Quins mètodes anticonceptius hi ha?

-Hi ha diversos tipus, però els més destacats són els mètodes de barrera, que s'oposen a que l'espermatozou arribe a l'òvul , són: el preservatiu masculí i el preservatiu femení. També hi ha mètodes hormonals, que desprenen una sèrie de hormones per a impedir que el cervell de les dones ordene als ovaris que ovulen i no hi ha possibilitat d'embaràs, encara que no prevenen les malalties sexuals. Són: la pastilla, que es diària; el pegat, que es setmanal i l'anell que és mensual.

Per acabar digueu als vostres companys que deixen de tindre fàstic amb els genitals, que molt nets són de les coses mes gustoses que hi ha. Perquè tant el penis com la vagina són més netes que la boca i ningú es planteja quan es va a morrejar la quantitat de bacteris que ens anem a intercanviar.

Conclusió final : Cal oblidar-se de la normalitat! Això sí que és una palla mental, tu fes el que vulgues, sent conscient de que el que vas a fer té un resultat.

-Moltes gràcies per la teua atenció.

Intercanvi amb Polònia

Mare d'un alumne de 3r B

El passat mes de febrer, concretament la setmana del 8 al 15, alguns alumnes d'aquest institut van viure una nova experiència i amb ells les seues famílies. El repte era acollir durant una setmana a les nostres cases a un alumne d'un institut de la ciutat de Rzeszów (Polònia) i compartir amb ells les nostres llars, costums, menjars...i la llengua que en principi es presentava com la qüestió més complicada.

En el nostre cas, l'alumne ni parlava gens de castellà ni feia el més mínim esforç per intentar-ho (al seu país porta dos cursos estudiant-lo) ni per supost el valencià (llengua de comunicació de la nostra família). En casa tampoc parlem polonès.

La primera nit al tornar de l'aeroport, després de confirmar que tenia fam li vam preguntar si volia un entrepà, el problema estava en el contingut del mateix . Solució : Obrir el frigorífic i anar mostrant-li tot el companatge que hi havia. Ell a tot deia que no fins que vam arribar al pernil dolç i el formatge. Eixe va ser el contingut dels seus entrepans, ja que no va voler tastar altres coses i mira que li vam dir que el pernil salat era "very typical Spanish".

Els dies que van passar ací no va fer un oratge especialment bo per a nosaltres però quan li deiem: "cold" , "cold" ell contestava "hot", "hot". Al migdia va menjar plats típics de la zona. Els que més li van agradar van ser la paella i la truita de creïlles, també bevia molt suc de taronja, però la fruita i la verdura ni les tastava. Les "tapes" no li van fer gràcia, però és que tampoc era molt menjador (per cert, quasi s'ofega amb un tros de calamar a la romana).

"Els dies que van passar ací no va fer un oratge especialment bo per a nosaltres però quan li deiem: "cold" , "cold" ell contestava "hot", "hot"."

Els dies que van passar ací no va fer un oratge especialment bo per a nosaltres però quan li deiem: "cold" , "cold" ell contestava "hot", "hot". És clar, vam mirar en internet i en la seua ciutat estaven a -2 graus de màxima i nevant.

Quan li vam dir que ací nevava (el dissabte ho va fer a les muntanyes) ell no s'ho creia, quan ho va vore al dia següent es reia de la neu caiguda ací.

Una de les coses que més li cridava l'atenció era la llum i la claredat del nostre cel, allí els dies d'hivern són molt foscos.

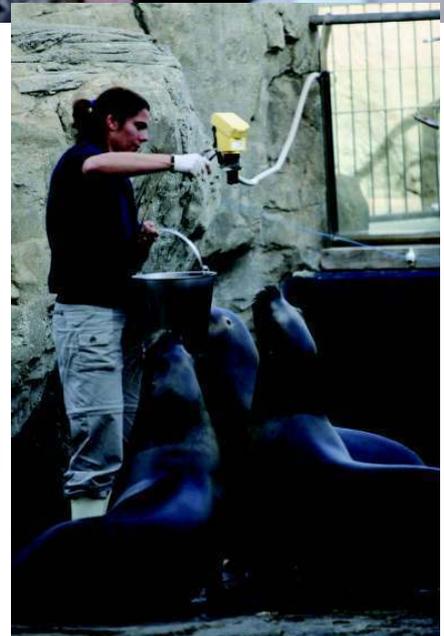
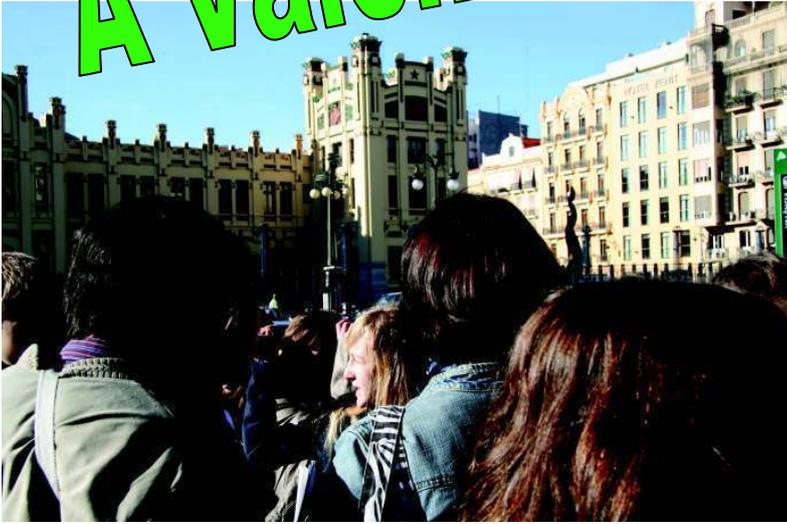
La setmana va transcórrer amb tranquil·litat, ja que la relació es limitava a l'horari de nit doncs entre excursions programades i eixides per la vesprada es passaven el dia al carrer, cosa que al seu país és impensable als mesos d'hivern.

L'últim dia vam quedar amb altres famílies per passar el dia junts i anar a visitar Altea i Benidorm. Els va agradar molt el Mediterrani , ja que segons deien té un color diferent i més bonic que el Bàltic que és un mar fosc i gelat.

Curiosament eixe dia els xavals polonesos s'ajuntaven entre ells i parlaven més que habitualment, supose que és relaxant poder parlar en el teu idioma després de no fer-ho amb la gent que t'envolta.

El dilluns van marxar amb avió cap a Bratislava i des d'allí en autobús cap a Polònia. Després de tretze hores de viatge van arribar a Rzeszów. El primer missatge que ens va enviar va ser: "Hem arribat bé, gràcies per tot. Per cert, m'he deixat la càmera de fotos?". Efectivament s'havia deixat ací la càmera i li la vam haver d'enviar.

A València

Intercanvi

Pilar Llopis mare de Toni Ureña - 3r B

Sóc la mare d'un xic que un dia va arribar dient que al seu institut feien un intercanvi amb un institut de Polònia i que volia participar-hi.

Allò em va parèixer una bogeria, com anàvem a entendre'ns, diferents culturals i diferent idiomes, però poc a poc va anar prenent forma, primera reunió amb els professors, dies després ja sabíem que anava a vindre un xic anomenat Daniel, primers correus, i així vam anar coneixent els seus gustos, vam anar coneixent-lo a ell i la seva família.

Va arribar el gran dia ja estava a casa. Parlava poc espanyol i molt d'anglès i més polonés i nosaltres molt espanyol i valencià, poc anglès i res de polonés, però per a la meva sorpresa existeix un idioma universal i que moltes vegades oblidem que és l'amor i les ganes que la gent que tens al teu costat es senta bé. I va funcionar.

El meu tracte amb Daniel, va ser molt bo, encara que no va ser molt difícil, perquè és un xic responsable, carinyós, educat i molt correcte.

Els van enviar amb la lliçó ben apresada a tots els xics polonesos, ja que tots són xics molt responsables pel que he pogut parlar amb altres pares.

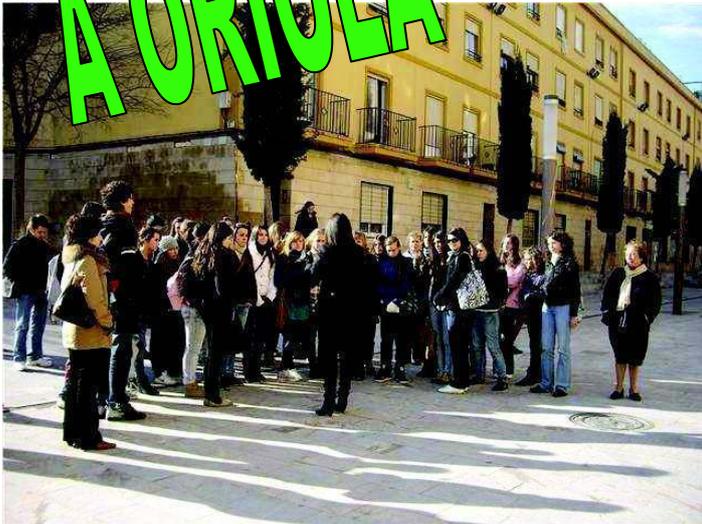
Durant la setmana que va viure amb nosaltres vam intentar que estiguera com a casa tractant-lo com a un fill més.

L'acomiadament com totes va ser dura per les dues parts, per un costat content per tornar amb la seva família i trist perquè ací deixava la seva família espanyola.

No se si tornarem a vore'ns almenys els xics mantenen contacte esperant que arribe el moment en que els nostres fills viatgen a Polònia.

P.D. : Els pares han tret del baül dels records el poc anglès que s'enrecordaven i el meu fill ha practicat com mai.

A ORIOLA

María Gutiérrez Ríos - 3r B*

Polònia, país de la Unió Europea, entre Alemanya, Bielorrússia i Ucraïna. Pocs coneixen aqueix país, però aqueixa és una de les raons per la qual es fan intercanvis, com el que vam fer nosaltres amb Rzesów (molt difícil de pronunciar per als espanyols) un poble situat al sud-oest de Polònia.

Me'n recorde de quan vam tenir contacte per primera vegada a través de Facebook, perquè per mail no ens podíem parlar. Recorde quan la vaig veure per primera vegada en una foto i vaig pensar: Que major que sembla! El mateix em va dir després la meua mare. Vaig començar a parlar amb ella i amb altres xiques d'allí, totes semblaven molt guapes. En els patis ens ajuntàvem algunes amigues i jo i parlàvem del que ens havien dit. Tots els volíem conèixer ja.

Recorde el dia que venien, recorde que els meus amics i jo parlàvem de què els diríem quan arribaren, què els volíem ensenyar i totes les coses que volíem fer quan estigueren ací. Estàvem molt nerviosos. Al principi tots teníem molta vergonya. Era la primera vegada que fèiem un intercanvi i a més ells parlaven molt bé l'anglès. Als pocs dies tot va passar, ja no teníem tanta vergonya, ens soltàrem amb l'anglès i ens ho passàrem molt bé amb ells. Ens van ensenyar algunes paraules en polonès, ens van contar coses sobre la seua classe, ens van ensenyar el "Tuenti polonès" i moltes coses més sobre Rzesów i Polònia.

"Per fi ens vam veure tots en l'aeroport i van començar a eixir joves rossos i somrients: Eren ells! Ja havien arribat!"

Els nostres pares també van ajudar molt per tal que els parlàrem i que ens ho passàrem tan bé. Ells intentaven parlar-los en anglès i intentaven que se sentiren com a casa. Crec que ho van assolir, almenys la meua mare. Una cosa tenien en comú tots els pares, i és que volien que els polonesos anaren a Benidorm i que provaren la truita de creïlles i la paella; en canvi, nosaltres volíem que provaren el pernil serrà i el xorís.

Tots vam intentar ensenyar-los el més emblemàtic d'Alacant, com el castell, les platges, etc. Però com només va durar una setmana ens va donar temps a poc. Crec que l'intercanvi hauria d'haver estat de més temps.

Així i tot va ser una experiència meravellosa, als polonesos els va encantar Espanya i a nosaltres ens va ajudar a soltar-nos amb l'anglès, a tenir nous amics, i a poder conèixer altres llocs i cultures. Els agraïm als professors que ens hagen donat aquesta oportunitat tan enriquidora per a nosaltres i tant de bo que tot el món poguera fer açò encara que fóra només una vegada en la vida.

*Traducció del castellà

Enric Valor: desé aniversari de la seua mort

Enric Valor

Enric Valor: desé aniversari de la seua mort

El passat 13 de gener de 2010, va fer deu anys que Enric Valor va morir. Tenia 88 anys i n'havia dedicat molts a estudiar la nostra llengua i a construir un món literari impressionant. El seu llibre *La flexió verbal* ha estat de gran ajuda a l'hora de resoldre dubtes de mestres, professors, escriptors i estudiants en general. Les seues *Rondalles Valencianes* són un tresor lexicogràfic i d'imaginació. Ell sol va fer el mateix treball que els germans Grimm a Alemanya: estudiar la llengua i recollir els contes populars de tradició oral, que va literaturitzar perquè no es perden. Entre les novel·les, a banda d'una trilogia magistral, *Cicle de Cassana*, cal destacar *L'ambició d'Aleix* i *La idea de l'emigrant*. Els valencians hauríem de saber qui és Enric Valor i conèixer la seua obra. Un requisit de cultura normalitzada.

Estimava la llengua, llengua compartida amb catalans i balears. "El valencià fermíssim de la Foia de Castalla", com a ell li agradava anomenar-la. L'emprava per a comunicar-se i per a crear mons imaginaris.

Era un home gran, però molt jove d'esperit. Un conversador infatigable i "un treballador de l'idioma" incombustible. Gaudia tant del treball lingüístic i literari que contagiava energia als qui el tractàvem. Se sentia orgullós de ser valencià i no donava ordres, sinó exemple: "Millorem el llenguatge", proposava des del títol d'un llibre seu...

Els professors hem après molt d'Enric Valor i el volem recordar perquè som agraïts i no volem oblidar ni la vida ni l'obra d'un dels nostres millors narradors, d'un senyor escriptor, d'un referent cultural i cívic clar.

Ben cordialment

Directora editorial Tàndem

El tatuatge

Laia Cortina - 2n B

Èric estava molt satisfet amb el seu nou tatuatge. Era la fotografia de la seua germana Violeta. Violeta era la seua germana xicoteta. Era una xiqueta alegre, decidida, dolça, amb els cabells rulls daurats, uns ulls enormes i expressius. En el tatuatge se la veia amb el millor dels seus somriures, es veien molt bé els seus ulls turquesa i el seu aspecte fràgil.

Els dos eren xicotets quan tot va succeir, ell tenia deu anys i Violeta encara no havia fet els cinc. Estaven al parc on sempre jugaven. Era un lloc preciós, amb uns arbres i una gespa d'un verd vistós. Al costat hi havia un bosc espès, al qual Violeta i Èric tenien... respecte. Un d'aquells llocs on alguna veueta interior et diu que millor que no entres. Els dos germans estaven jugant amb la pilota, quan Èric la va llançar a dins del bosc. Com que sabia que en qualsevol moment apareixeria la mare cridant-los a berenar, va enviar Violeta a per la pilota. Va ser l'última vegada que la va veure. La van buscar sense descans, però havia desaparegut del mapa.

Ara, Èric havia decidit que Violeta no seria oblidada mai, per això es va tatuar la seua careta d'innocent a l'esquena.

Per la nit, Èric es va despertar, i va veure la seua diminuta germaneta mirant-lo des d'un racó de l'habitació. Ell va tornar a tancar els ulls i es va posar a pensar sobre el que havia vist. Era Violeta, segur que era ella, amb la pell pàl·lida, el vestit que la iaia li havia regalat, els seus ulls blaus, intensos, plens... d'ira! Quan va tornar a mirar per veure si era una al·lucinació, ella ja no hi era. Èric no s'hi va ficar més. Ho estava passant malament i era normal que els ulls li feren bromes pesades.

Tot hauria quedat en oblit si no fóra perquè quan es va despertar, el tatuatge ja no hi era. Estava segur que se l'havia fet, i hauria jurat que no se l'havia tret...

La nit següent, li va passar el mateix. Va pensar en no tancar els ulls perquè Violeta no desapareguera, però els seus ulls plens de ràbia ho van ordenar. Va fer un gran esforç per tornar a mirar al racó, però quan va mirar, sa germana estava al mig de l'habitació, amb els ulls expectants, i ara esboçava un somriure malèvol. Va tancar els ulls i els va tornar a obrir. Violeta estava a un metre del seu llit, i es va sentir una rialla, que li va eixir directament d'aquella mirada assassina i venjativa. En tornar a tancar i obrir els ulls, Violeta estava a un pam de la seua cara. Èric notava el seu alè gelat sobre la cara, i els seus ulls s'havien tornat tan foscos com el fons de l'oceà. Violeta encara somreia.

Els veïns van anar corrent a casa d'Èric en sentir els seus crits. No van trobar res, el pis estava absolutament buit, com abans que Èric l'ocupara. L'única diferència amb abans era que les parets estaven pintades de lila, de violeta.

Totes les nits, al parc habitual, per les 11:30, es pot sentir la veueta de dos xiquets que juguen. Juguen i riuen. Són la veueta dolça i alegre d'una xiqueta, i la veu protectora del seu germà.

Racó Literari

La flor dels desitjos

Aurora Bonet - 2n B

A

l tercer món una xiqueta desitjava anar al col·legi. Vivia a un poblet on tots tenien a les portes de les cases un arbre anomenat el Tamarer.

Cada any, un Tamarer de tot el poble, donava una flor dels desitjos que acomplia un desig del seu amo.

La xiqueta es deia Kira i també tenia els seu Tamarer. La mare de Kira feia teles i les donava una multinacional d'occident. La multinacional li pagava poc i la feia treballar moltes hores, així que Kira s'encarregava de les faenes i de cuidar els seus germans. Per això no anava al col·legi. A més, al seu poble no hi havia col·legi on anar. Enmig del treball, Kira sempre trobava lloc per a regar el seu arbre. Ella també volia la flor, i li demanaria poder anar al col·legi. Regar l'arbre era el més bonic que feia Kira.

Una nit, Kiara es va abocar per la finestra per a observar les estrelles. Kauni, el seu gos, dormia als peus del Tamarer. De sobte, una flor va nàixer. Seria la flor dels desitjos, o una altra flor groga?.

Sí! Era la flor roja, la flor dels desitjos. Kira va córrer fins a l'arbre. Però, quan va arribar no hi era. Un magnat l'havia robada, i li havia demanat fer-se més ric, aleshores la flor es va mustiar perquè aquell home no era el seu amo. Kira va pensar que era un somni. Va passar el mateix durant tres nit seguides, fins que el lladre es va cansar i va deixar de robar.

Un matí, Kira, es va despertar i va veure a l'arbre la seua flor, va córrer i l'agafà. Li va demanar que poguera anar al col·legi i al matí següent hi havia un col·legi al seu poblet, i tots els xiquets van assistir a les classes.

Kira seguia fent les faenes, i a més estudiava. Però sempre feia lloc per a regar l'arbre, perquè encara que sabia que no tornaria a nàixer la flor, ella estava agraïda i regar l'arbre era el més bonic que ella feia.

GEMMA PASQUAL

ESCRITORA

Va nèixer a Almoines (la Safor) l'any 1967. Tot i que s'estimava més ser periodista, finalment es decideix pel món de la programació, i així és com es fa analista de sistemes a l'empresa IBM.

És una dona compromesa que estima la seua terra i la seua gent. Un dia va decidir canviar de vida donant un nou ús a l'ordinador; en comptes de programaris i comptabilitat, que és el que hi feia fins aleshores, el va utilitzar per a inventar-se històries.

“No podem parlar del feixisme i del racisme, i acabar amb un somriure”

-Marina Juan – 2n B. El final dels teus llibres *-Marina i Roger lo Pelat-* no m'han agradat. T'agraden els finals feliços?

-I tant que m'agraden els finals feliços! el de *Roger lo Pelat* jo crec que és feliç, el de *Marina* no, però era necessari, volia que sentireu en la vostra pell les atrocitats del feixisme, la seua intolerància.

-Fàtima Blasco – 2n B. M'agrada escriure, i quan escric pense en la vida real i pose coses d'aquesta. Tu també has fet això en alguns dels teus llibres?

-Sí, en tots els meus llibres trobem coses de la vida real, el que passa és que les novel·le, és a dir, de diverses persones cree un personatge, relate notícies del diari, de la tele, i de vegades molt poques hi ha alguna cosa meua.

-Laia Cortina – 2n B. Per què vas decidir escriure sobre les situacions difícils juvenils, ja siga per la raça (*Marina*) o per una dura malaltia (*Roger lo Pelat*)?

-Jo faig allò que els crítics anomenen novel·la social, sincerament pense que a vosaltres els joves us podem parlar de qualsevol cosa, ja

que la música que consumeu o les pelis que veieu al cine normalment són per a adults, vaig pensar que era una bona idea tocar temes que us feren pensar i reflexionar.

-Naiara Peinado – 2n B. En la meua opinió, els llibres (*Marina i Roger lo Pelat*) són molt tristos; no havies pensat a escriure alguna vegada llibres més alegres?

-Jo no pense que *Roger lo Pelat* siga un llibre trist, *Marina* sí. Però tinc llibres de tota les classes, fes una ullada a la meua pàgina web. gemmapasqual.cat

-Clàudia Romero – 2n B. Sent realista i pel que fa a *Roger lo Pelat*, creus sincerament que una xica més gran s'enamoraria d'un xiquet amb càncer?

-Aquesta mateixa pregunta els vaig fer l'altre dia a uns joves de Barcelona i tots van coincidir en que era molt possible. Pensa que al Roger la seua malaltia l'ha fet créixer i que l'Ona no és una xicota convencional.

-Clàudia Muñoz – 4t A. Com et vas adonar que valies per a escriure?

-Pense que l'escriptura és el pas següent a la lectura, i un dia vaig crear una història, després una altra i una altra, fins que ja porte un fum de novel·les, supose que tinc facilitat per contar històries.

-David Sánchez – 4t A. La protagonista de *Llàgrimes sobre Bagdad* al final del llibre mor?

-De les pelis i dels llibres no s'explica el final, hauràs de llegir la novel·la.

-Ane Madariaga – 2n D. Com se't va ocórrer fer un llibre el protagonista del qual fora un xiquet que té càncer (*Roger lo Pelat*).

-Faig moltes trobades amb lectors joves, i m'he trobat amb adolescents sense cabells a causa d'un càncer, vaig voler que un d'ells fóra el protagonista d'una de les meues novel·les.

-Pedro Díaz – 2n D. En quin any vas escriure el primer llibre i quin va ser aquest?

-Fa catorze anys, vaig escriure *Una setmana tirant de rok*.

-Carla Monllor – 2n D. Creus que la gent que llija el llibre de *Roger lo Pelat* es pot conscienciar de com és de difícil la vida de les persones que pateixen el mateix?

-Ja m'agradaria que les persones que llegeixen la novel·la es posaren a la pell del Roger.

-Irene Jerez – 2n D. És rentable ser escriptora?

-No, tot i que jo tinc molta sort, però no arribe a mileurista.

-Cristina López -2n D. Per què vas decidir en el llibre de *Marina* que el final fóra trist, quan el podies haver acabat amb un final feliç?

-Pense que no podia tenir una altre final, no podem parlar del feixisme i del racisme, i acabar amb un somriure.

-Marta García - 2n D. Per què el llibre *Roger lo Pelat* té tantes semblances amb *Tirant lo Blanc*?

-Vaig pensar que era una bona idea barrejar el *Tirant lo Blanc* amb *Roger lo Pelat*, primer per a apropar a la gent jove a una de les novel·les de cavalleries més importants del món, i a més a més demostrar que és una història divertida, però també al Roger el veig una mica com el Tirant, el Roger és una cavaller que lluita contra la malaltia.

-Marta García – 2n D. Tens algun projecte nou?

-Sí, he fet alguna cosa infantil i ara estic en una novel·la sobre l'Alzheimer, però no ho digueu a ningú.

-Lívia Helen – 2n D. T'agradaria fer literatura per a adults algun dia?

-Ja he fet literatura per adults, la novel·la és diu *Quan deixàvem de ser infants*, Vicent Andrés Estellés des del fons de la memòria, fins i tot té tapes dures. Tot i que també la llegeixen joves, passa com en les meues novel·les juvenils que són per tots els públics i tinc molts seguidors adults.

-Lívia Helen – 2n D. Té alguna novel·la amb una història que ha ocorregut en la realitat?

-Normalment en totes les meues novel·les passen coses de la vida real, m'agrada novel·lar les notícies i els problemes socials.

Miguel Hernández: en el centenari del seu naixement

**Besarte fue besar un avispero
que me clava al tormento y me desclava
y cava un hoyo fúnebre y lo cava
dentro del corazón donde me muero.**

No te asomes
a la ventana,
que no hay nada en esta casa.

Asómate a mi alma.

Cerca del agua te quiero llevar
porque tu arrullo trascienda del mar.

Cerca del agua te quiero tener
porque te aliente su vívido ser.

Cerca del agua te quiero sentir
porque la espuma te enseñe a reír.

Miguel Hernández: en el centenari del seu naixement

En Orihuela,
su pueblo y el mío...

Levántate, olivo cano,
dijeron al pie del viento.
Y el olivo alzó una mano
poderosa de cimiento.

Alto soy de mirar a las palmeras,
rudo de convivir con las montañas...
Yo me vi bajo y blando en las aceras
de una ciudad espléndida de arañas.

Mis ojos, sin tus ojos, no son ojos,
que son dos hormigueros solitarios,
y son mis manos sin las tuyas varios
intratables espinos a manojos.

La cebolla es escarcha
cerrada y pobre:
escarcha de tus días
y de mis noches.
Hambre y cebolla:
hielo negro y escarcha
grande y redonda.

El corazón es agua
que te acaricia y canta.

El corazón es puerta
que se abre y se cierra

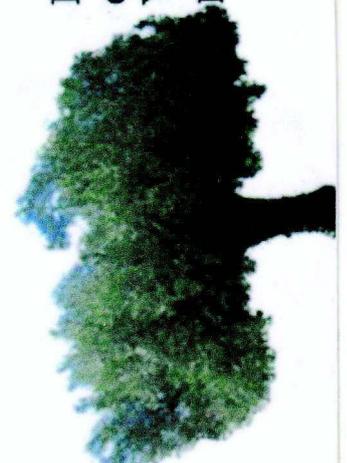
El corazón es agua
que se remueve, arrolla,
se arremolina, mata.

Cuando respiras me hieres,
cuando me miras me matas,
tus cejas son dos cuchillos
negros, tus negras pestañas.

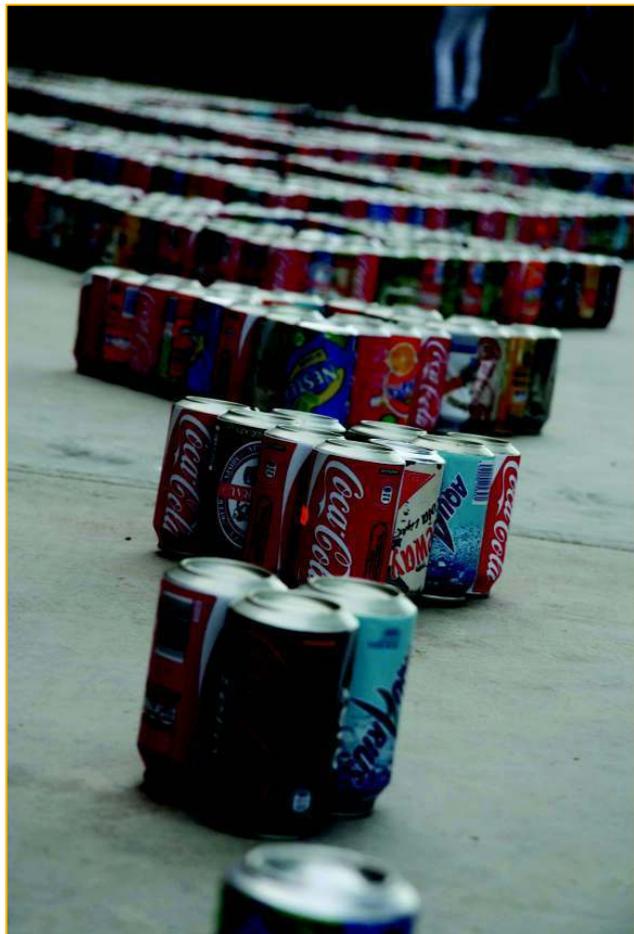

**Levántate, olivo cano,
dijeron al pie del viento.
Y el olivo alzó una mano
poderosa de cimiento.**

Miguel Hernández

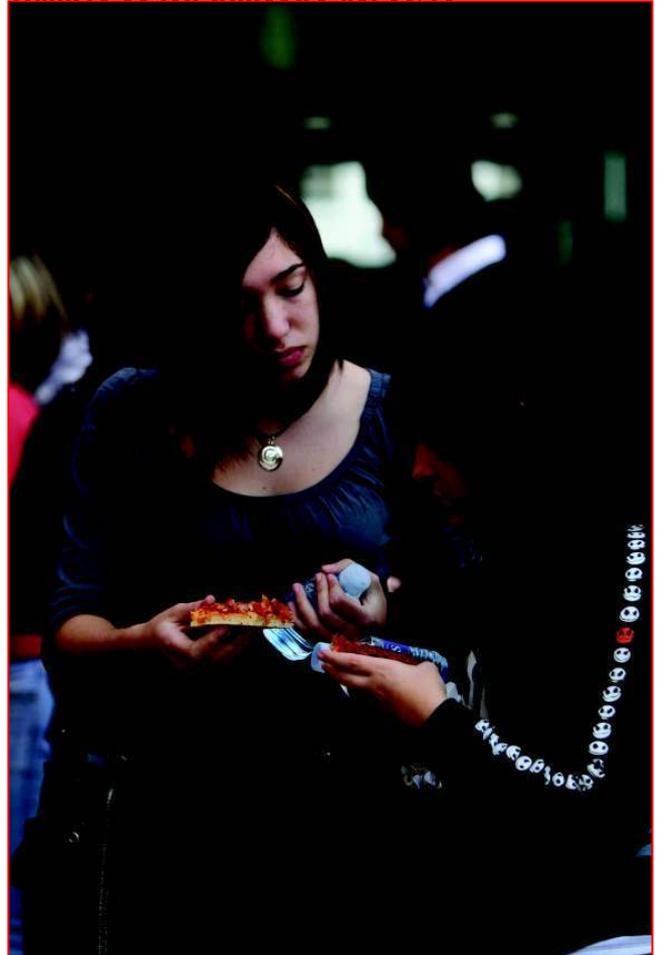
diada cultural

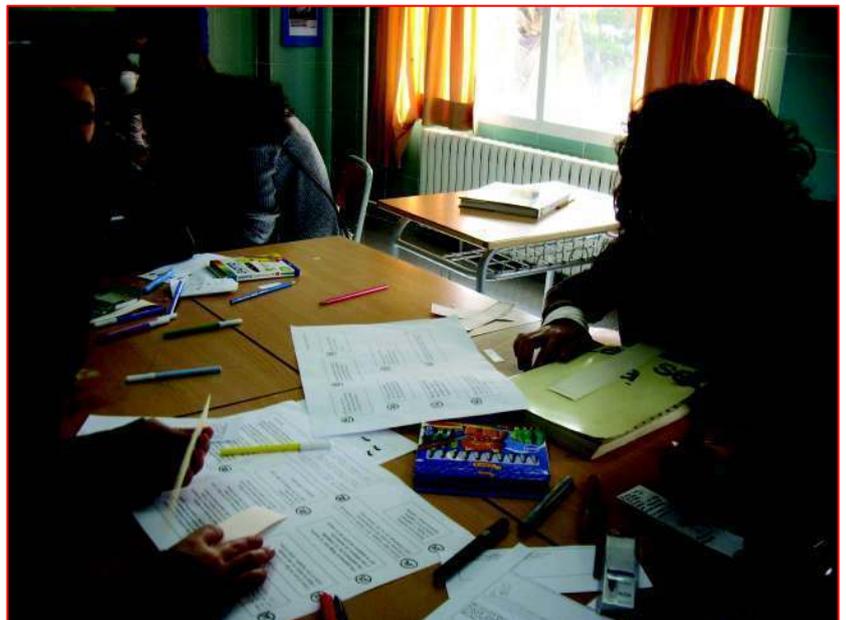

diada cultural

Núm.15 segon trimestre del 09/10

Projecte entorn

L'IES "San Vicente" està participant en un projecte d'agrupacions escolars denominat "Coneix el meu entorn. Jo te'l conte" amb l'IES "Margarita Sales" de Majadahonda (Madrid) que pretén donar a conèixer l'entorn de cada lloc als alumnes de l'altre centre.

En aquest participen diversos departaments Castellà: Llengua i Literatura, Valencià: Llengua i Literatura, Ciències Socials: Geografia i Història, Física i Química, Educació Plàstica i Visual, Educació Física, Matemàtiques i Informàtica.

Entre les activitats realitzades està la creació d'un logotip. El que ha estat seleccionat mitjançant votacions d'alumnes i professors a través del blog del projecte és:

Els alumnes de l'IES "Margarita Salas" van visitar el nostre centre entre el 5 i el 7 de maig de l'any passat i va suposar que els nostres alumnes dedicaren gran part del seu temps a cercar informació sobre Sant Vicent del Raspeig, les seues llegendes, la seua història, les seues tradicions, el seu patrimoni artístic i cultural, així com l'entorn geogràfic i natural, per a donar-lo a conèixer als seus companys de Majadahonda. D'aquesta manera, van elaborar presentacions en Powerpoint, van preparar exhibicions de pilota valenciana i van fer auques sobre les qüestions esmentades anteriorment.

Aquest curs, a fi de donar a conèixer el nostre entorn cultural i literari, estem estudiant la figura de Miguel Hernández, al costat de la d'altres escriptors alacantins, com Azorín o Gabriel Miró. I aprofitant el centenari del seu naixement, vam fer una visita a la casa-museu del poeta, al Col·legi *Santo Domingo* i a la catedral d'Oriola.

El passat 25 de febrer, durant les activitats extraescolars, els alumnes van poder participar en un Taller de marcapàgines. Ells van seleccionar uns versos del poeta oriolà per a elaborar els seus propis marcapàgines. Alguns d'aquests s'intercanviaran el pròxim dia 23 d'abril amb els companys de Majadahonda que també participen en el projecte.

Traducció del castellà

"Res com la llar"

DADES PERSONALS

- ☞ Nom: **Ryan Callefns**
- ☞ Edat: **18**
- ☞ País d' origen: **Dallas. Texas. EEUU.**

prou avorrit ja que només copiem apunts i resulta molt monòton escriure sempre...

- T'has sentit discriminat en algun moment pel fet de ser d'un altre país?

No, estic molt còmode ací. La gent m'ha acollit mol bé i em tracten fabulosament, la qual cosa ha fet que l'adaptació siga més fàcil i agradable.

En definitiva, estic molt content d'haver vingut.

- Una anècdota...?

- La meua tutora és molt graciosa quant es posa a cantar en anglés... Me'n portaré un bon record.

- Quines diferències trobes entre aquest país i el teu?

- Sobretot el que més em va cridar l'atenció va ser el menjar ja que allí es tot brossa...fins i tot trobe més sa el Mc.

d'ací que el d'allí. L'únic cosa que falla és que no hi ha salsa picant.. i respecte al clima és similar a aquest.

Gràcies per la teua participació i esperem que t'haja sigut útil la teua estada i que l'experiència d'estar ací siga profitosa i divertida a la vegada.

*Irene Sepúlveda Ruiz,
Nerea Fernández Cuiles i
Marlen Lomeña Busta.*

- D'on ets?

- Sóc dels EEUU, de Texas, més concretament de Dallas.

- Per quin motiu vas venir a Espanya?

- Per a millorar el meu castellà mitjançant la meua estada ací.

-Quan vas venir? Quan de temps portes ací? Fins a quan et quedaràs?

- Vaig aplegar el setembre d'aquest curs 2009-2010 per al començament, encara que no finalitzaré el curs ja que el 14 de març partiré cap al meu país, però això sí, pense en un futur tornar per a instal·lar-me ací definitivament ja que m'ha fascinat...

- En quin curs estàs?

- Estic en 1r de Batx. D. No obstant, per la meua edat (18anys) hauria d'haver començat la universitat.

- Què opines de l'ensenyança d'ací?

- Al meu país jo era autodidacta. Vaig fer la prova de nivell i em van posar en aquest curs, i respecte al mètode d'ensenyança el trobe

Aarón Moreno Moya

M'agrada molt la competició, i molt més en la que hi ha mecànica per mig.

Vaig pujar per primera vegada a un kart als 4 anys, però com entrar en competició en aquest esport es molt difícil, no vaig començar fins als 13 anys.

En la primera carrera vaig quedar setè, i a partir d'aquesta tot va ser anar a més. L'any passat vaig convertir-me en un dels pilots de l'escola del circuit

Ricardo Tormo (Xest) Profiltek- circuit, de KF3, amb ells vaig córrer el campionat de la Comunitat Valenciana, en què vaig tindre un accident molt fort en l'última carrera i vaig haver de retirar-me'n. Aquesta temporada seguiré a la KF3 a l'escola del circuit, i amb l'equip Tecno Racing Kart. Aquesta temporada tenim previst córrer el campionat de la Comunitat Valenciana, campionat d'Espanya i si podem també anirem al classificatori de l'Europeu. A part estem pensant en anar aquest any a Xiva a córrer al nou circuit les Karting Series 2010.

I la temporada que ve tinc pensat córrer a la KF2 perquè si puc donaré el salt als monoplaques el següent any.

-ADMIRE: Tots els pilots que no tenen un gran poder adquisitiu i s'esforcen per a practicar aquest esport tan car.

-UN PILOT: Sebastian Vettel

-UN SOMNI: La fórmula

-UNA VIRTUT: No em dóna por la velocitat

-UN DEFECTE: Massa neguitós

Cracs

Rubén Expósito Climent

M'agrada molt jugar a escacs.

Vaig començar a practicar-lo als 6 anys, quan anava a primer de primària al col·legi "Miguel Hernández" de Sant Vicent. El professor que em va iniciar s'anomenava Paco. Vaig assistir a molts tornejos fins a sisè de primària. Un d'aquests tornejos va ser el de la Comunitat Valenciana en què vaig quedar tretzé. També vaig quedar cinqué en el torneig provincial d'Alacant.

Fins ara he guanyat unes 20 copes, una trentena de medalles i he eixit al periòdic un munt de vegades.

Continue jugant i competint, però menys, tot i que m'agradaria seguir jugant fins arribar a jugar contra el campio d'Espanya i guanyar-lo (L'última vegada que vaig jugar amb ell vaig estar a punt de fer-li escaí i mat).

Admire: Les persones que m'entenen.

Un color: El verd.

Un somni: Ser ric.

Ara estic llegint: Roger lo Pelat.

Una mania: Distraure'm amb qualsevol cosa.

Una virtut: Sóc molt competitiu.

Un defecte: m'ho crec quasi tot.

Un dia de la setmana: Dïssabte.

Estic enganxat: a l'esport.

☯

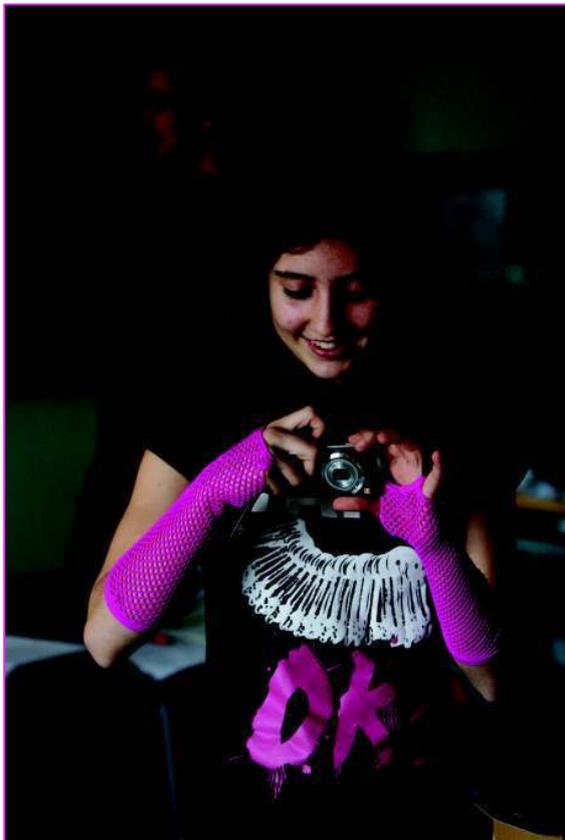
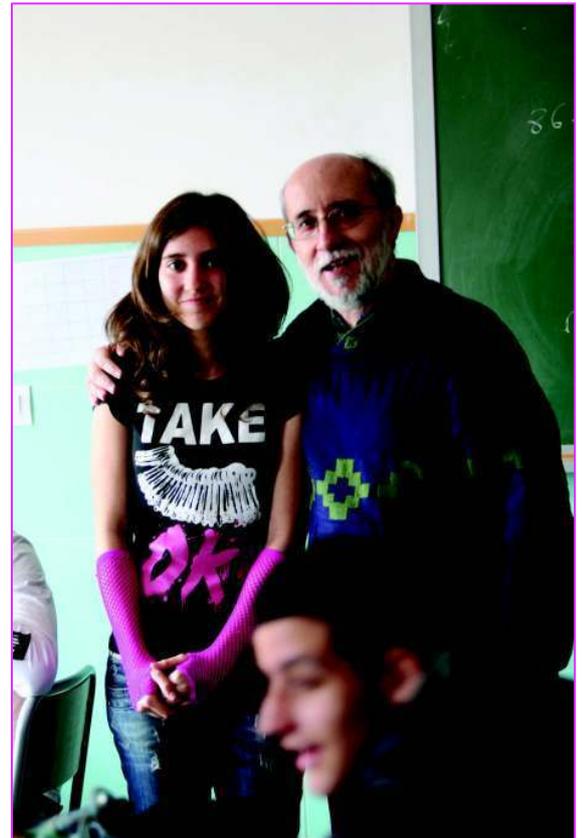
Guanyadora: Mar Ferre González - 3r B

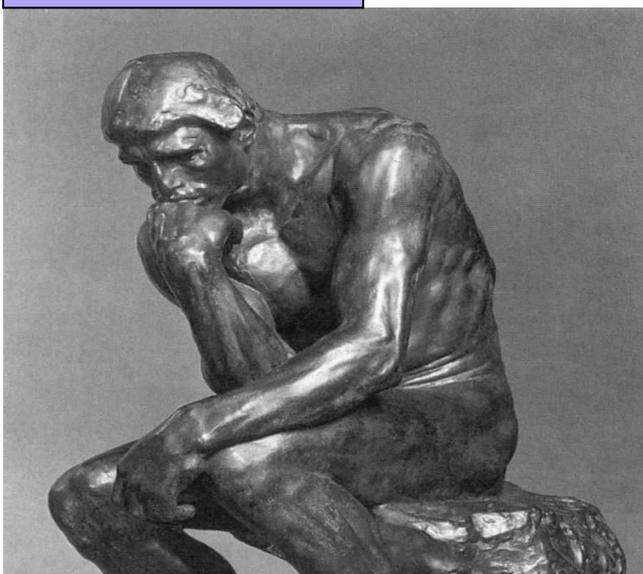

Mar Ferre González 3rB

Quin número és?: 236

L'enigma de la mare i el fill: clar, l'altra persona és el pare del fill.

Envia'ns la solució als dos enigmes abans del 30 d'abril del 2010 a larevista05@hotmail.com i participa en el sorteig de dos cascos Hifi hergonòmics, entre tots aquells que els hagen encertats. Posa el teu nom, cognoms i curs, "asclamàgic" en Assumpte i la solució als dos enigmes.

2 CASCOS HIFI ERGONÒMICS SORTEIG

El problema del meu pare

Al meu pare, que anava sense paraigua ni barret, el va arregar ahir un ruixat...

La roba se li va xopar, però, malgrat que portava el cap descobert, no es va mullar ni un cabell.

Com ho expliques?

L'epidèmia de les gallines

Si un granger té 15 gallines i se li moren totes menys 9, quantes li'n queden?

La senyora Encarna, una dona del carrer sant Roc de l'Alcúdia, tenia un problema perquè el timbre de la porta no li funcionava, de manera que va telefonar a un electricista i quedaren que passaria aquella mateixa vesprada a arreglar-lo. Com que l'electricista no havia aparegut, al cap de dos dies, la senyora Encarna tornà a telefonar-li.

-Com és que no ha vingut encara a arreglar-me el timbre- li preguntà.

-Vaig anar ahir –li diu l'home -, però tot era tocar el timbre i no em va obrir ningú...

Dos amics parlaven de les seues coses.

-De manera que ton pare mana a casa...

-Manar, mana, però ningú no li fa cas.

En un poble perdut al cor de l'Àfrica, un guerrer pregunta al cap dels caníbals:

-Què et va paréixer la meua germana?

-Bé –li respon el cap -, però li faltava una miqueta de sal.

El dentista comenta amb el pacient:

-És inevitable: li he de posar dues fundes, dos ponts i li he d'empastar tres dents...

El pacient, tremolós, li pregunta:

-I què em costarà?

-Jo calcule que uns nou mil euros.

-Quina barbaritat! Amb nou mil euros li podria comprar un cotxe al meu fill...

-Sí, senyor, precisament això faré jo –diu el dentista.

La professora de religió catòlica explica als seus alumnes els miracles bíblics i, en arribar al de Jonàs, aquell que va ser engolit per una balena, exclama tota emocionada:

-Us podeu imaginar una cosa més meravellosa, més extraordinària?

-Sí, senyoreta –diu un dels alumnes -: encara hauria estat més curiós que Jonàs s'engolira la balena.

Un home d'Alacant comentava amb el seu millor amic que vivia a Morella:

-Per fi he comprés que mon pare tenia raó i que tots els consells que em donava eren encertats...

La llàstima és que també he comprés que el meu fill tardarà trenta anys a comprendre que jo també tinc raó i que li done bons consells.

Es troben dos amics pel carrer i l'un comenta a l'altre:

- Ahir vaig prendre un sopar ovípar...
- Deus voler dir opípar –el corregeix l'altre.
- No, no: ovípar... Que em va costar un ou!

Dos amics de Cotes enraonaven de les coses de la vida.

- Tu saps quina és la diferència entre just i correcte? –li pregunta l'un a l'altre.
- Home, mira, si tu et claves el dit dins del nas, et queda just –li contesta l'altre -; però no és correcte.

Dos amics anaven a escola i, pel camí, un, una miqueta bromista, pregunta a l'altre, que no era gens aplicat:

- Pere, tu saps quina diferència hi ha entre un lleó i un burro?
- No –diu Pere, desconcertat.
- Que a un lleó no li pots acariciar el cap –diu l'altre, mentre acaricia els cabells de Pere- i a un burro, sí.

El mestre havia preguntat als xiquets de la classe com podien distingir el cap de la cua d'un llombrígol. Cap alumne sabia la resposta, fins que Peret va alçar la mà i va dir:

- Això és fàcil: li fas pessigolles pel centre i mires per quina part riu!

Un nét comenta amb sa iaia:

- Iaia, iaia, mire com són les coses que, l'altre dia, un bou que passava pel carrer va xocar contra un carro, el carro bolcà i el carreter, per no caure, s'agarrà a una branca de l'om de la plaça. En aquella branca hi havia un niu de gafarrons que es posaren a refilar i la melodia era tan bonica que el carreter, que toca en la banda del poble, la va passar al pentagrama i ara s'ha convertit en un èxit mundial...
- I, això, perquè m'ho contes a mi? –li pregunta la iaia.
- Perquè li ho he contat a Emili el Sabater i m'ha dit: vés i conta-li-ho a ta iaia!

Dos vells amics es troben pel carrer i l'un comenta a l'altre:

- Quant de temps sense veure't... On estaves?
- En una residència, per a llevar-me les ganes de fumar.
- Ja veig que no t'ha donat resultat...
- Com que no? M'ha donat un resultat excel·lent !
- Home, però si estàs fumant...
- Sí, però sense ganes!

Per què les vaques estan sempre tan tristes? –va preguntar un ramader a un altre.

- Home, tu compta que t'obliguen a alçar-te de matinada, que passen el dia tocant-te les mamelles i que, quan ja t'han tret tota la llet, t'abandonen enmig del camp.

-Què li diu una sardina a una altra quan estan dins la llauna?

- Odie els viatges organitzats!

la cuina

Coca Boba amb xocolata

La cuina de Livia i Belen

Ingredients:

- Ratlladura de llimó
- 6 ous
- 2 llevats royals
- Xocolata (negra)
- Canyella
- 2 iogures naturals i amb l'envàs del iogurt:
 - 2 de oli d'oliva
 - 4 de sucre
 - 6 de farina

Procediments

Introduïu en un bol els "danones", ajunteu el sucre, la farina, els llevats i barregeu-ho bé. Fiqueu la ratlladura de llimó i la canyella. Bateu-ho de nou fins que estiga tot ben mesclat.

Una vegada remenat bé, ompliu la massa al motle ficant 1 / 2 parts del volum del motle.

Enforneu la coca a 180 graus per baix. Espereu 45 minuts.

Una vegada feta, deixeu-la refredar. Traieu-la del motle.

Calfeu la xocolata i poseu-la per la coca.

Una vegada seca la xocolata...

A MENJAR! BON PROFIT! Nyaamm!!!

la cuina

GALETES AMB FLAM

Encarna, Amelia i Maria - 1r Batx. B

- En primer lloc haurem de fer el flam. (Flam “El Niño”).
- Després agafem les galetes i fem com si fóra un “sandwich” quedant-se el flam enmig.
- Seguidament banyem el nostre “sandwich” amb ou i a continuació el fregim amb una paella amb gran quantitat d’oli i a una temperatura elevada.
- Una vegada fregit l’ensucrem amb sucre, li posem canyella al gust de cadascun i...
LLEST PER A MENJAR!

HORÒSCOPS

CRANC

AMOR: Se'l té un poc cregut (sí, el noi/a està que se surt però...). El millor? Baixar-li un poc els fums, així que, si et crida, tu ja has quedat.

CLASSE: Sí, és un rotllo. Però tingues en compte que ja esteu a la recta final, no falta gens per a les vacances! Paciència.

AMISTAT: Moment de fer noves amistats. Aprofita els grups d'estudi per a conèixer a gent, perquè és possible que no puguis contar amb la teva colla habitual.

LLEÓ

AMOR: Com no es posi les piles, es va a dur un disgust. Últimament no et presta l'atenció que et mereixes i tu ja t'has fixat en un altre/a...

CLASSE: El fet, fet està, i no és per a tant. Si t'obsessiones amb el que has posat en eixe examen, no seràs capaç de concentrar-te per al pròxim.

AMISTAT: Amb la temporadeta tan tranquil·la que duies, i ara resulta que estàs del més sol·licitada! Igual fins a t'has de comprar una agenda!

VERGE

AMOR: La teva vida amorosa anirà creixent gradualment. A final de mes estarà mes bé soseta, però més tard... Revolució total!

CLASSE: La veritat és que haver-te passat el curs parlant amb aquest col·lega teu no t'ha beneficiat molt. Arriba el moment de posar-se a estudiar de debò i deixar de pensar en tonteries.

AMISTAT: Sou l'enveja del cole i del veïnat, transmeteu tant bon rotllo quan esteu junts, que tot el món vol estar prop de vosaltres. Augmentarà la colla!

CAPRICORN

AMOR: Sempre has estat un cervellet i et costa deixar-te dur pels sentiments del teu cor. Quan ho aconseguis no haurà tornada enrere!

CLASSE: No t'atabalis perquè no t'hagi sortit perfecte aquest examen de mates que t'havies estudiat tant. Haurà segona oportunitat i et sortirà de P. M.

AMISTAT: Fix que si busquem en el diccionari la paraula amistat, surt la vostra foto. Que compenetració... i que perill teniu quan esteu juntes, mare!

AQUARI

AMOR: No converteixis el de parlar amb ell tots els dies per telèfon en una rutina. L'amor es basa en l'espontaneïtat!

CLASSE: Que no et dolguin les crítiques de la gent que no ho mereix: qui intenta caure sempre bé acaba decebent a tots.

AMISTAT: En els moments de canvi, els veritables amics romanen al costat.

ESCORPÍ

AMOR: Que sort tens! Es guapisim/a, llest/a, afectuós/a i a que no saps en qui s'ha fixat?

CLASSE: si es que se t'ha passat pell cap utilitzar chulles en algun examen, NI SE T'OCORRI! Tens totes les paperetes perquè t' enxampin.

AMISTAT: crispetes, col·legues i marató de pelis de por. Els riures estan assegurats...

PEIXOS

AMOR: Com estem! Has renascut com una floreta de primavera: tímid/a i dolç/a, però irresistible!

CLASSE: Tens la responsabilitat del líder, perquè crees tendència! Marca't una bona acció i condirà l'exemple.

AMISTAT: Algú del teu entorn proper t'inspira menys confiança que abans. Podria haver certa gelosia per mitjà.

ARIES

AMOR: estàs tan ocupat/da que no prestes atenció als amors. ¿No creus que si t'organitzes millor podries trobar temps per a tot?

CLASSE: concentradíssim/a. Amb el ritme que portes, l'èxit als èxamens estarà assegurat. Te'l mereixes!

AMISTAT: aprofitaràs per a matar dos pardals d'un tret: empollar i veure als teus col·legues. El millor de tot es que sempre te les apaïnes per passar-ho d'allò més bé.

TAURE

AMOR: Et trobes desconcentrat/da. Qui t'anava a dir a tu que les coses canviarien tant i a més d'un dia per a un altre.

CLASSE: tingues més cura que de costum, perquè corres un al risc de patir un terra empassa'm davant de classe; sí, d'aquests que es recorden per a tota la vida. El sentit de l'humor serà el teu millor aliat.

AMISTAT: Passa del que diguin terceres persones, el teu col·lega t'ha demostrat ja en un munt d'ocasions que està de la teua part.

BESSONS

AMOR: Des que te has assabentat que li moles, has guanyat un munt de confiança en tu mateix/a. Aprofita-la.

CLASSE: Amb el que et va costar obrir-te, ara que s'acosten les vacances et dóna moltíssima pena separar-te dels teus compis!

AMISTAT: has tingut un poquet abandonada a aquesta amiga. Por que no li compres un regalet i quedes amb ella per a donar-se'!

BALANCES

AMOR: bé, ja està bé de queixar-te per la teua mala sort. Obre bé els ulls, perquè no tens mala sort, es que no estàs prestant la suficient atenció. *Love is in the air!*

CLASSE: intenta fer algun descans durant les teues hores d'estudi, et relaxarà i veuras que et condeix més el temps.

AMISTAT: Uy! Aquest afecte tan sobtat per part del teu veí es un poc sospitós...

SAGITARI

AMOR: tens un admirador/a secret /a. El problema es que es tan secret que no t'has adonat. Busca pistes perquè el/ella ja t'està manant senyals.

CLASSE: esteu tots tensos per la pressió dels exàmens. El millor pla per a desestresarse és un partit de futbol!

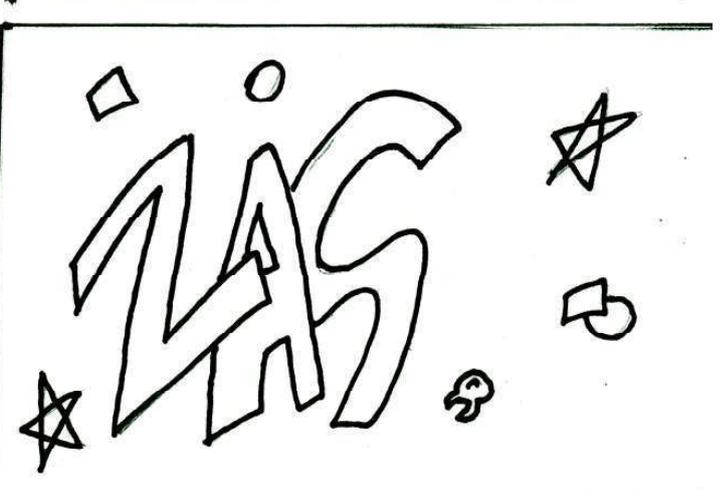
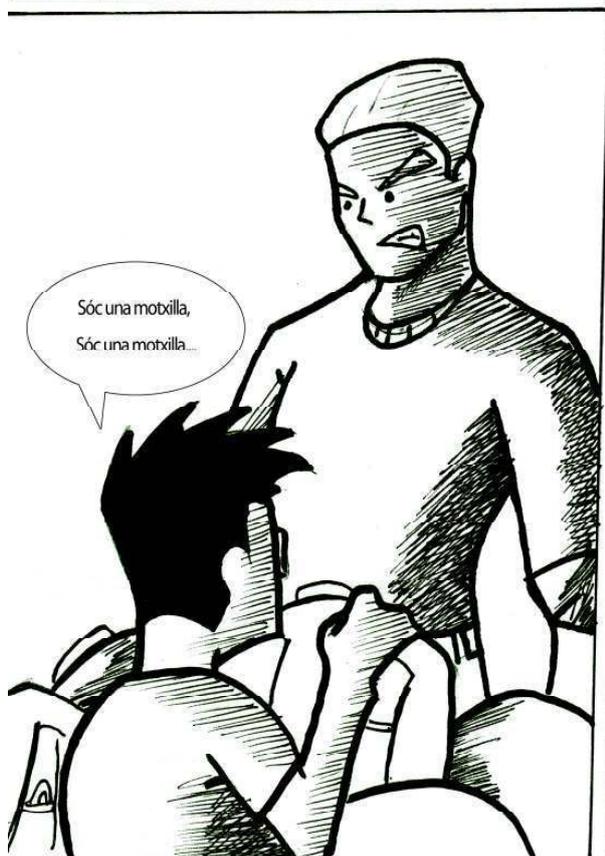
AMISTAT: poblemetes entre dos col·legues. L'ambient estarà regirat, però es millor que et mantinguis al marge.

Miguel Lozano - 4t D

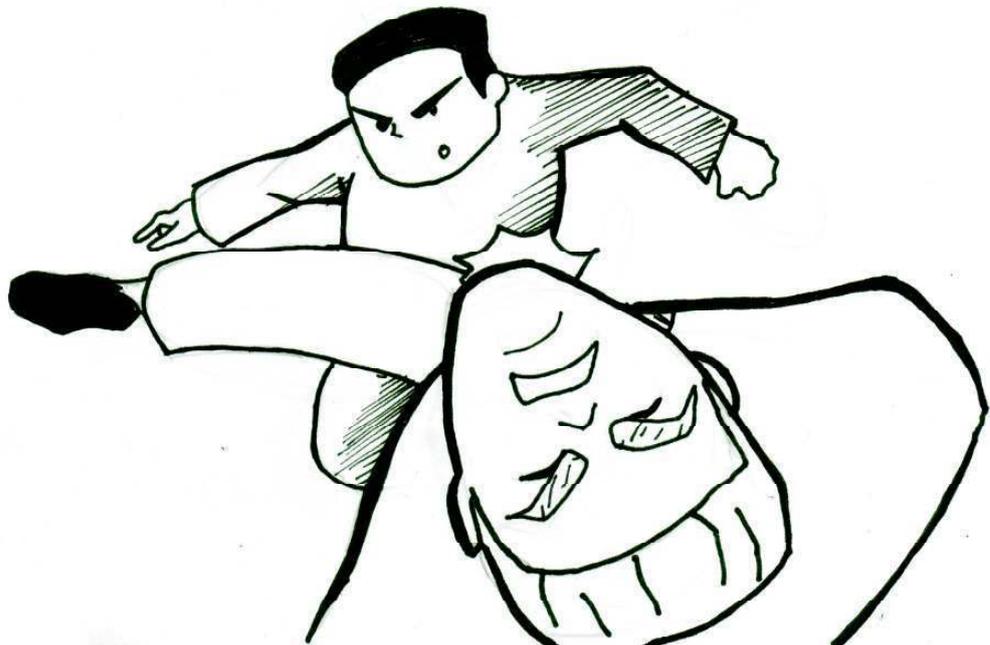
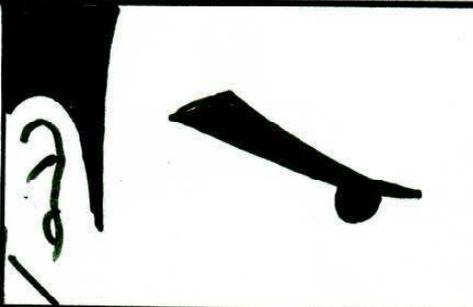
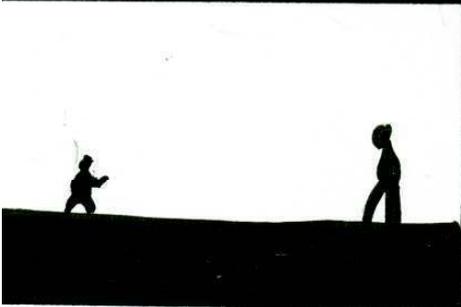
BLABZARABA

Després de classe

Estan per a utilitzar-les

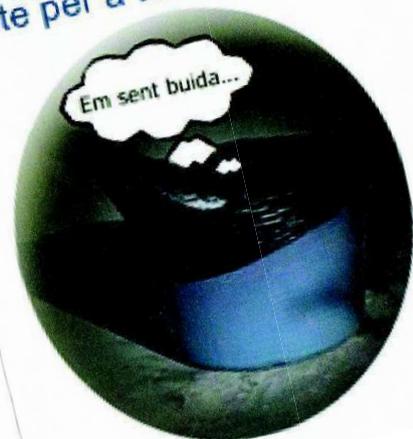
A ningú li fa gràcia ensopegar amb el suc que el del costat deixa caure al sòl, trepitjar algun xiclet que s'obstina en quedar-se pegat a la sola de la sabatilla, relliscar-se amb les boles de paper d'alumini que, curiosament, estan llençades a pocs metres de la paperera...

Per això...

UTILITZA LES GALLEDES D'ESCOMBRARIES!

No es necessita llibre d'instruccions; aixeca't i llença el teu suc (i el del vague del teu amic/a) dins. Apte per a tots els públics.

El amor ascendía entre nosotros
como la luna entre las dos palmeras
que nunca se abrazaron...

